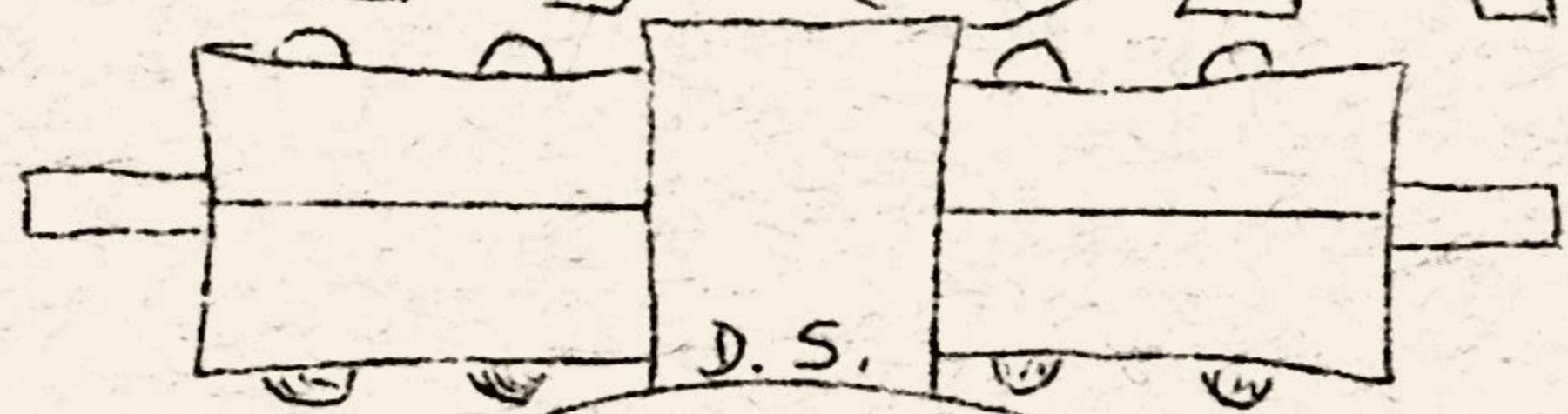

MINNESOTSKI ZVON

3. LETO ŠTEV. 5

MINNESOSKI ZVON

Leto 3

MAJ - VELIKI TRAVEN

Štev. 4

MESEČNIK ZA SLOVENSKO MLADINO

Za uredništvo:

Franci Medved
Marijan Kosem

Za upravo:

Anica Krulc
Albin Medved

Vsebina:

Pod Marijino varstvo (Rt. Rev. M. Skerbec).....	65
O materinem jeziku (gdč. L. Verbic).....	66
Suhe Hruške (Ivan Cankar)	68
Glas mladine:	
Pismo (Franci Okorn)	70
Nezgoda (Minka Krulc)	70
Taffy Ann (Milena Dolenc)	71
V Titovih šolah (Darko Medved)	72
Medvedec (F.M.)	74
Cirkus (Ana Vidmar)	75
Misijoni:	
Sv. Frančišek Ksaverij	77
Ni dela za milijon dolarjev	78
Prigode nagajivega Bobija	79

*****

Naslov:

MINNESOTSKI ZVON
Box 563
Biwabik, Minn.

Naročnina:

Pololetna \$1.50
Polletna \$1.00

Kdor pridobi pet novih naročnikov, bo dobival MINNESOTSKI ZVON za eno leto brezplačno.

RT. REV. M. ŠKERBEC

* Pod Marijino varstvo

Pred par dnevi, smo v clevelandskih časopisih gledali pretresljivo žalostno sliko: Na cesti so ležali mrtvi trije dečki, stari 9, 10, in 12 let, poleg njih pa tudi razbita kolesa, s katerimi so se vozili. Raznašali so časopise, ob cesti so se vstavili najbrž tudi tega, da bi si določili, kam naj kdo nese časopis, pa je pridrvel pijan avtomobilist, vse podrl, da so bili na mestu vsi trije takoj mrtvi.

V Clevelandu je vsako leto na stotine avtomobilskih nesreč, vsako leto imamo tu nad sto mrtvih, ki so izgubili življenje ob takih prilikah, vsako leto je med ponesrečenci tudi nekaj otrok.

Ko sem ogledoval sliko z mrtvimi dečki na cesti, mi je rpišlo na misel: Najbrž Matere ni bilo v bližini, ki bi jih svarila in varovala pred nesrečo.

Ali veste, katero Mater s tem mislim? Oni, ki ji je na Kalvariji pred svojo smrtjo izročil naš Gospod vse svoje verne v varstvo, ko je rekel apostolu Janezu: "Glej tvoja Mati."

Mislím, da bi se ta velika nesreča ne bila zgodila tako kot se je, če bi se bili ti dečki zjutraj iskreno in zaupno priporočili v varstvo svoji nebeški Materi in če bi bili nosili seboj njeno čudodelno svetinjo. Še nihče ni bil namreč osramočen in neuslišan, če se je Materi Božji priporočal in v njo trdno zaupal.

Ko hodite po cestah in ulicah, ko bivate doma ali se vozite z avtomobilom, železnico ali celo z zrakoplovom, po-

vsod se kaj lahko pripeti nesreča. Saj morda berete kaj časopise in tako vidite, da ga ni dneva, ko bi ti ne poročali o večjih ali manjših nesrečah.

Zelo potrebno je torej, da vedno stoji ob vaši strani, kjerkoli ste, ali hodite ali se vozite, vaša nebeška Mati,

Še večja nesreča kot izguba življenja pa je izguba nadnaravnega življenja, to je posvečujoče milosti božje, ki se izgubi s smrtnim grehom. Gotovo ste že čuli, kako nas sveti apostol Peter v svojem pismu prvim kristjanom: "Bratje, trezni bodite, čujte: vaš nasprotnik hudič hodi okrog kakor rjoveč lev in išče koga bi požrl!" Če bi hudobec iz pekla zamoril naše nadnaravno življenje in nas oropal posvečujoče milosti božje, to bi bila še večja nesreča kot če bi nas povozil do smrti kak divji avtomobilist.

Tudi in še posebno pred to nesrečo nas more obvarovati naša nebeška Mati, če smo mi resnično njeni otroci.

Ali se vsako jutro in vsak večer priporočiš njenemu varstvu? Ali znaš moliti one tri lepe molitve v čast nebeški Materi: O Gospa moja, Pod tvoje varstvo in Pozdravljena Kraljica?

Če se vsako jutro z molitvijo izročiš varstvu nebeške Matere, te bo njeno varstvo povsod spremljalo.

Torej noveno jutro in noben večer ne sme biti brez molitve na čast Materi Božji.

Aprilska številka Minnesotskega Zvona vas je nekoliko seznanila z mojimi novimi znanci Čehi. Povedala sem vam, kako se ljudje zanimajo za svoj materinski jezik in kako se veseli vsakogar, ki jih vsaj malo razume.

Moje prijateljstvo v češko mamiko, gospo Zajiček se je poglobilo. Nekoga dne je zopet hitela iz cerkve za menoj in mi dala zavitek časopisov. "Gotovo razumete tudi ta časopis, 'Češki Katolik' je. V njem je pisano, kako je bilo v Moskvi o priliki Stalinovega pogreba."

Poglejte, ta mama je semkaj prišla mlada, pa njena ljubezen do domovine in materinega jezika ni minila. Za vsako besedo, ki je

slična njeni govorici, je hvaležna. -- Rada sem vzela časopis, da ga nekoliko preberem. Seveda najljubši pa mi je le slovenska "Ameriška Domovina", pa tudi "Amerikanski Slovenec" me seznanja z obširno Ameriko. V Ameriški Domovini pa nam pisatelj Karel Mauser prikazuje lepoto slovenskega jezika. Pa še drugi se trudijo, da ne bi slovenska beseda utihnila - ne v prozi in ne v pesmi.

Želim, da bi bila, ti, mladina, ravno tako vesela vsake slovenske knjige, kot sem bila jaz pred prazniki. Iz Trsta sem dobila od g. dr. Kacina zavitek knjig goriške Mohorhjeve družbe in se mu prav lepo zahvaljujem zanje. Že lani se je spomnil minnesotske slovenske šole z lepo pošiljko.

V koledarju me je posebno zanimal članek prof. Jožeta Peterlina z naslovom "Slovenska kultura na Tržaškem". Gotovo berete v "Ameriški Domovini", kako se vse na Tržaškem Svoobodnem Ozemlju zanima za usodo te male države. Slovenci tako pridno delujejo za slovensko prosveto in takole piše J. Peterlin:

"Še vedno govore v mednarodnem svetu o nas in naši zemlji. Še nas bodo obiskovali ljudje iz velikega sveta. Še bodo prisluškovali pod našimi okni, ali govorimo slovenski, ali morda pojemo tako kot nekoč če molimo, kot so nas učili naši očetje. Slovenska prosveta bo morala tudi v bodoče vse storiti, da ne bomo pozabili tiste besede, ki smo jo najprej izgovarjali in da nam ne bo otrpnilo srce za tiste svetinje, za katere so umirali naši bratje. Storimo vse, da nikjer ne bo naša beseda utihnila in da nobeno slovensko srce ne bo prenehalo biti za slovenski dom in rod!"

Ali ni to lepo? In ko sem dobila danes pismo svoje najboljše tržaške učenke, ki obiskuje 2. razred višje slovenske tržaške klasične gimnazije, sem se čudila, kako se navdušuje za gse, kar je slovenskega, zraven pa še pristavlja zopetno zahvalo za pouk in potrpežljivost.

Pa ti, slovenska mladina v Minnesoti in ostali širni Ameriki! Zakaj se tako malo oglašáš v Zvonu. Amerikanci nas poznajo, dobro vedo za našega škofa Baraga, za škofa Slomška, o katerem tako lepo piše p. Odilo v Ave Mariji. Vsaka malenkost, ki jo bo kdo zapisal v Minnesotskem Zvonu, bo sprejeta z veseljem. Ali ni lepo, ko zagledate v listu svoje ime pri člančičku, ki ga napišete? Majnik se bliža, saj veste, kako smo praznovali nekoč, poleg tega pa je mesec spominski dan naših mater. Zdramite se in napišite kaj lepega! Obudite spomine na praznovanje tega lepega meseca doma in v taborišču! Starejši šolarji dajte lep zgled mlajšim. Napišite pa še kaj v veselje vašim dobrim mamicam. Mladina more biti zares povsod

med prvimi, ki bo vse stčila, da naš materin jezik ne bo v tujini popolnoma utonil.

Ivan Cankar

Suhe hruške

Mati je imela zvrhan pehar hrušk. Ali ta pehar, posoda vseh sladkosti, je bil zaklenjen v velikanski omari. Če se spomnim nanjo, se mi zdi večja od marsikatere srednje visoke hiše,

Sama sva bila v štiti s sestro Lino. Pogledala me je z zamišljenimi očmi in rekla: "Ko bi zdajle imela tisti pehar!"

"Ko bi ga!" sem vzdihnil.

"Zakaj bi ga pač ne imela?" je rekla tiše, kakor vendan.

"Saj je omara zakljenjena, ključ imaj pa mati!"

Pomislila je. "Pa bi ga lahko vendar imela, tudi brez ključa!"

Spreletelo me je čudno kakor strah pred grehom. Hkrati pa me je sladko ščegetalo ob misli na zvrhani pehar. Skočil sem z zapečka ter šel preiskovat omaro. Stala je počez v kotu in ni bila tesno prislunjena ob zid, tako da bi človek, če bi se "napravil majhnega," zlezal zanjo: s težavo res, ali zlezal bi. Jaz pa sem bil droban, da sem komaj razločil svojo senco.

Sestra je ostala na zapečku ter gledala s sklonjeno glavo in stisnjenimi ustnicami, z rokami, uprtimi ob kolena.

"Zlezi zad!" je svetovala tiho. "Napravi se majhnega in še splazi hrbtoma!"

Tako sem storil in bil sem v temi. Spreletel me je občutek, da sem strahotno sam.

"Potrpi malo, da izpreglešaš!" je svetovala dalje. A še preden se mi je oko privadilo mraku, je strahoma sepnila: "Beži!" V trenutku sem stal mrzel in trepajoč sredi izbe. Nekdo je hodil s težkimi koraki po veži, nazadnje je zakašljaj in šel.

"Zdaj pa naredi brž, kar misliš! Zdaj je že kar je! Zlezi zad, tam na oni strani, kjer je pehar, je en žebelj odnehal: potegni ga ven in odsloni desko!" Storil sem brez misli in volje vse, kar mi je ukazala. Če bi mi v tistem hipu rekla: "Skoči pod voz," - bi skočil. Odslonil sem desko, otipal pehar, zgrabil pest hrušk in jih stlačil v žep; nato še eno in še tretjo, tako da sem imel oba žepa polna. Ko sem desko spet prislonil in se izvil izza omare, sem bil

zasopel in potan. Šla sva s sestro za hišo, legla v travo kraj plo-
ta in jedla. Ali nisva se spogledal ves čas in tudi smejala se ni-
sva.

Tako sva se gostila dan za dnem pod večer, ko so se drugi podi-
li po mesarjevih kladah, ko je bila mati pri sosedi, oče pa v krčmi.
Občutek greha se je bil skoro popolnoma izgubil: že sva se smejala
in govorila nebrzdano o svojem skritem početju.

Nekoč, v nedeljo po veliki maši, je mati odklenila omaro in se
čudoma čudila: "Sama ne vem, kaj bi to bilo! Saj je bil zvrhan pe-
har, da so dol drčale. zdaj je pa že kar do roba usahnil! Miši jih
pač ne jedo, saj ni nobena oglodana!" Držala je pehar z obema roka-
ma in se ozrla po nas vseh. Drugi so strmeli z velikimi očmi in od-
prtimi usti, sestra Lina je gledala v tla in podrsavala z nogo, minj
je šel mraz od lic do nog in spet nazaj, počasi in težko. Zdelo se
mi je, da se izba maje in, da je mati zelo velika.

"Kdor je storil, povej sam!"

Molčali smo. Vseh nas je bilo strah, ne strah goržnje, palice
še manj, temveč nečesa neizrekljivega, daljnega, silnega.

Izpregovorila je sama sestra Lina: "Ta je bil!" in pokazala s
prstom name. Mati je postavila pehar na mizo. V lastni omotici sem čis

Mati je postavila pehar na mizo. V lastni omotici sem čisto
videl, da je prebledela. Vprašala je še: "Kdo je kriv?"

"Janez!" je rekla sestra Lina in mi gledala naravnost v obraz.

"Kako si naredil, še to povej!" je ukazala mati.

Noge so se mi tresle tako močno, da nisem mogel vstati. Od-
govoril pa sem razločno, da sem čudoma poslušal svoj glas: "Zlezel
sem zad, potegnil žeblej ven, odslonil desko in otipal pehar. Že od
torka vselej pod večer."

Tedaj se je zgodilo nekaj, kar me še ob spominu prešine z ne-
znano grozo. Mati me ni udarila, tudi žale besede ni rekla: sedla
je na klop, skrila obraz v dlani in zajokala, da so tekle solze izza
belih prstov.

Sestra Lina je bila natihoma smuknila iz izbe. Jaz edini sem
jo videl kljub omotici in od bolečine slepim očem. Šel sem za njo,
počasi, ker so mi bile noge zelo težke. Napotil sem se naravnost
za hišo; tam se je bila skrila pod jasminov grm za plotom. Rdeča
nedeljska ruta jo je izdala. Prišel sem do nje, jo zgrabil za dolgo
kito ter jo vlačil za seboj po vrtu. Ves čas ni kriknila, še za-
vzdihnila ni.

GLAS MLADINE

D.S.

Dragi Franci!

Zelo sem bil vesel Tvojega pisma v katerem mi sporočaš, da bom dobival list "Minnesotski Zvon" za nagrado. Zato se naj zahvalim najprej našemu dobremu patru Inocencu, ki je omogočil toliko lepih nagrad, od katerih sem tudi jez dobil svoj delež. Zato mu kličem v imenu vseh slovenskih otrok; "Bog jih živi!" Bog naj živi tudi druge gospode, ki se trudijo, da bi ohranili slovenski jezik.

Te lepo pozdravlja
Franci Okorn
71 Bleacher St.
Brooklyn 21, N.Y.

MEZGODA

Ko smo danes prišli iz šole smo opazili na dvorišču velik kup nažaganih drv. Moj bratec France je takoj prijel sekiro in odšel na delo. Bahato se ozre proti mami in reče: "Mama, poglejte kako že znam; kamlu bom sekal kot ata!" Mama ga je kaj hitro opozorila naj pazi, da mu sekira ne izpodleti. Ni veliko dal na njene besede in sekal korajžno naprej. Kmalu nato; glej - usekal se je. Palec mu je kar bingljal na roki. Brž mu je mama povila prst.--Nato pa takoj k zdravniku v bližnje mesto. A revež je imel smolo. Zdravnika ni bilo doma. Poskusiti

bo treba srečo drugje. Odpeljali so ga v bolnico zopet v drugo mesto, kjer se ga je doktor vendar usmilil. Pogledal je prst. Dal mu je pet injekcij in zašil prst zopet k roki. Zraven pa mu je zabičal, če bo še sekal naj seka po drvih in ne po prstih. Potem mu je prst namazal in obvil. Ko je pa prišel domov smo ga vpraševali kako je bilo in če ga je kaj bolelo. Rekel je, da ga ni skoro nič bolelo, ker je dobil injekcije, Dobro, da je leva roka obvezana, tako vsaj lahko piše v šoli. Vsekakor bo pa ta nesreča v večno svarilo ne samo mojemu pratu ampak vsem otrokom, da je beseda naših staršev sveta, pa naj pride kot ukaz ali nasvet.

Minka Krulc
Biwabik, Minn.

)) TAFFY ANN))

Če ne hodite na Gilbert v šolo boste gotovo ugibali kaj ta naslov pomeni. Veste, ravno danes smo imeli v šoli opereto, katera se imenuje "Taffy Ann". Priredili so jo otroci nižjih šol. Bilo je kar lepo. Kolise so izdelali učenci risanja, kateri so se kar postavili. Tudi obleke igralcev so bile zelo živahtne in pestre. No, pa naj povem od začetka do konca kako je bilo.

Taffy Ann, je bilo ime deklici, katera je obhajala svoj rojstni dan. Imela je "birthday party" ter povabila vse svoje prijateljice. Vsaka ji je prinesla kako darilo. Med povabljenimi je bila tudi Elsi katera pa ni mogla hoditi, pa jo je vedno vozila njena sestra. Taffy Ann je bila revnih staršev. Očka je kupil tovorni avto, no ni imel dovolj denarja, da bi ga odplačal. Gospod od katerega je kupil, je zagrozil, da bo avto odpeljal še isti večer, če ne plača še ostalih 50 dolarjev. Taffy Ann je bila zelo žalostna ter povedala to zadevo svojim prijateljem. Zmenili so se, da pomagajo zbrati denar. Prodajali so bombone in orehe. Toda to še ni bilo dovolj denarja.

Pri njih pa je bil deček Gally, katerega je Taffy Ann oskrbovala. Vedno je bil umazan, čeprav ga je Taffy Ann stanovitno priganjala, naj se umiva, še posebno sedaj, ko bi moral priti njegov stric, ki je bil duhovnik na obisk. Tudi pretepal se je rad. Tisti večer so pa deklice pregledovale tudi lečni cenik za obleke, posebno Elsi je bila zelo pozorna najj. Toda Gally, ker je bil naviham, je iztrgal cenik iz njih rok in ga zalučal po tleh. Iz cenika pa je izdrknilo pismo, katero je bilo naslovljeno na Taffy Ann. Pisala je je stara mama o neki skrinici, ki jo lahko proda za petdeset dolarjev. Taffy Ann je bila zelo vesela ter takoj šla na delo. Tako je ostala Elsi sama na odru. Misleč, da bidi tatu, kateri naj bi okradel Taffy Ann, se je tako prestrašila, da je kar skočila iz vozička in začela hoditi. Takoj nato vstopi Taffy Ann vsa presenečena opazi Elsi hoditi. Nato se zberejo še drugi otroci in praznujejo Elsino ozdravitev in srečo. Taffy Ann nad 50 dolarjev s katerimi bodo plačali dolg. Na koncu vsi še eno zapoje in zavesa pade.

Mislím, da sem vse kar je bilo važno povedala. — Esm pa še za drugo številko kaj napisala.

Milena Dolenc
Gilbert, Minn.

V
TITOVIH
ŠOLAH

Obljuba dela dolg — zato naj danes malo opišem kako je bilo v šolah na Slovenskem.

"Za somovino s Titom!" je rekel eden od učencev in ostali smo odgovorili: "Naprej!" To je bil jutranji pozdrav v šoli. Molili seveda nismo nič, ker je za napredno državo kot je to sedaj Jugoslavija, preveč nazadnjaško in starokopitno.

Vsakdo, ki se je hotel učiti krščanskega nauka, je moral primesti v šolo od staršev podpisano in kolekovano potrdilo. Verouk smo imeli v cerkvi. Le par otrok je bilo, ki se verouka niso udeleževali. Učili so pa nas v šoli čitanje, računstvom pisanje a vmes smo včasih zapeli tudi kako partizansko.

Zelo hudo pa je bilo v šoli, ker nismo imeli v šoli ne zvezkov ne svinčnikov. Méni je to pošiljal ata, zato pa so me v šoli kar zabidali.

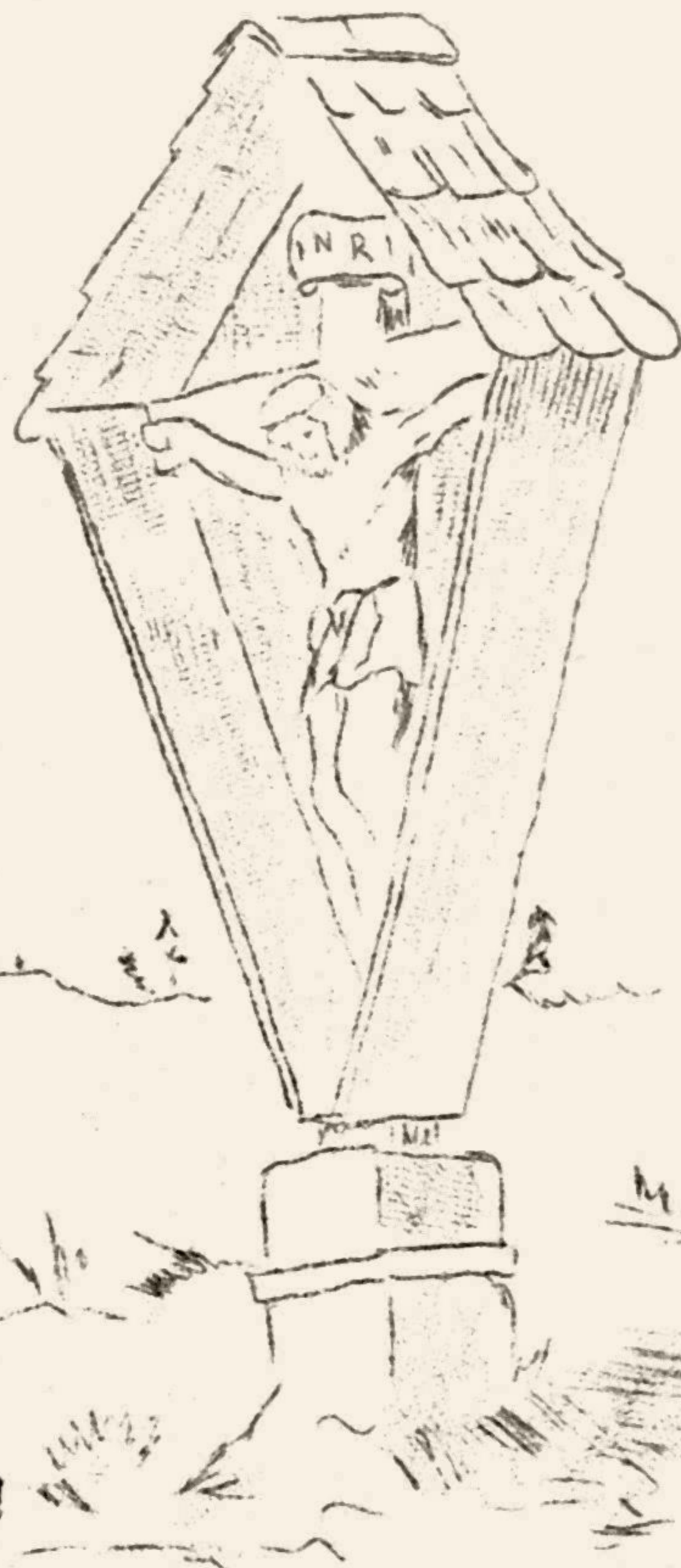
Otrci so prihajali v šolo zelo slabo oblečeni. Poleti jih je bilo zelo mnogo takih, ki so imeli na sebi le kratke hlače. To pa najbrže zaradi prevelikega blagostanja v Jugoslaviji, ali pa morda prostovoljna žrtev za "domovino s Titom!"

Nekega dne se je zgodilo tole: Naš učitelj je snel s stene križ in ga hotel odstraniti iz učne sobe. Vsi učenci smo tako glasno in tako dolgo protestirali, da ga je obesil nazaj na staro steno. Ostal je tam le nekaj dni; nekega jutra pa, ko smo zopet prišli v šolo je križ izginil.

Tudi blizu svoje hiše smo imeli velik križ, a so ga neko noč podrli in razbitino zmetali v gozd. Toda naš doma so ga prenovili in ga ponovno na Veliki petek zopet postavili, ker, upam, še sedaj stoji. Vsi so se čudili, da smo bili tako korajžni in ga ponovno postavili!

Najlepše pozdrave uredništvu in naročnikom!

Darko Medved
Batawa, Box 80
Ontario, Canada

F.M.

MEDVEDEC

Gozdar je bil nejevoljen, toda moral je izpolniti kraljev ukaz. Vzel je otroka in odšel proti gozdu. S potoma se je vstavil doma, kjer je njegova žena ravno nabirala solato na vrtu.

"Janez, kam pa boš z olimlem otrokom?" je žena radovedno vprašala svojega moža.

Gozdar je odgovoril: "Kralj mi je ukazal, da ga moram v gozdu umoriti in mu prinesiti njegovo srce."

"Joj," je vzkliknila žena, ker si ji je deček tako zasmi-
lil, "Ne ubij nedol-
žnega otroka. Kakšna
stamota bi bila, da
bi ti imel oškroplje-
ne svoje roke z nje-
govo krvjo. Izrezi
srce onemu zajcu, ki
si ga danes zjutraj
vjel in dobro vem, da
bo kralj ravno tako
zadovoljen z zajčjim
srcem, kakor bi bil z
otrokovim."

Gozdarjeva žena
je položila otroka v
lesen zaboj in ga pu-
stila, da je odplaval
reki navzdol. Kra-
lj je bil s zajčjim
srcem zadovoljen, ker
itak ni vedel razlike
med zajčjim in ptro-
škim srcem.

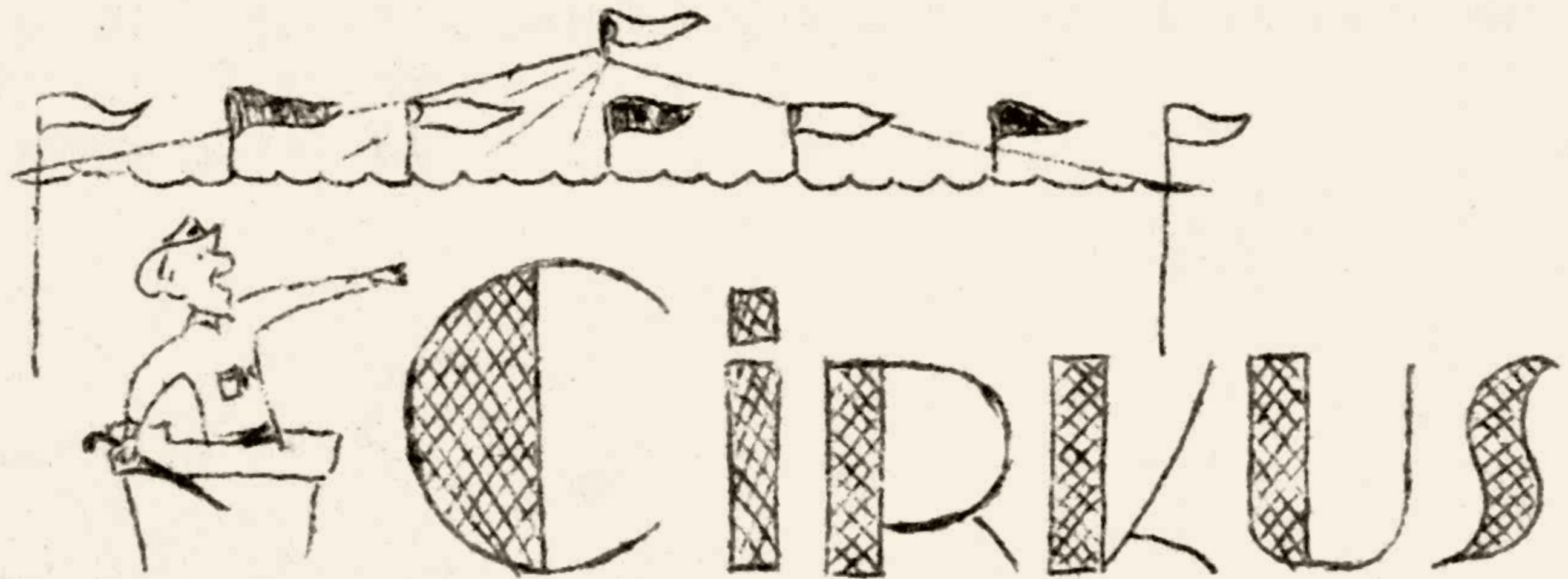
Zaboj z otrokom
je dolgo plaval po
reki preden se je u-

stavil med bičevjem, ki je rastlo ob obrežju. Našla ga je medvedka, ki je prišla semkaj piti. Lovci so ji ukradli vse njene mladiče. Zato je vzela otroka v svoj brlog in zanj skrbela. Deček je hito rastle in se razvil v močnega fanta.

Ko se je ta fant nekoč sprehajal po gozdu je naletel na drvarje, ki so sekali. Hitro se je vrnil k medvedki v brlog in ji povedal, kaj je videl. "To so ljudje, ki so bolj neusmiljeni in hudobni, kakor katerakoli zverina v tem gozdu." je učila medvedka.

Toda fant ji je odgovoril: "Mogoče je to res, ampak jaz bi vseeno rad šel pogledat v širni svet kaj delajo in kako žive ti ljudje, ki so taki kot sem jaz."

Medvedka je videla, da fanta ne bo mogla pridržati pri sebi in da bo prej ali slej ušel. Rekla mu je: "Če hočeš iti, kar pojdi, toda kmalu boš potreboval pomoči, ker v svetu ni vse tako mirno, kakor je tukaj v gozdu. Vzemi tole piščalko in kadar boš v stiski pridi na rob gozda ter zapiskaj. Jaz bom pritekla in ti pomagala. Pa srečno hodi!" (Dalje prihodnjič)

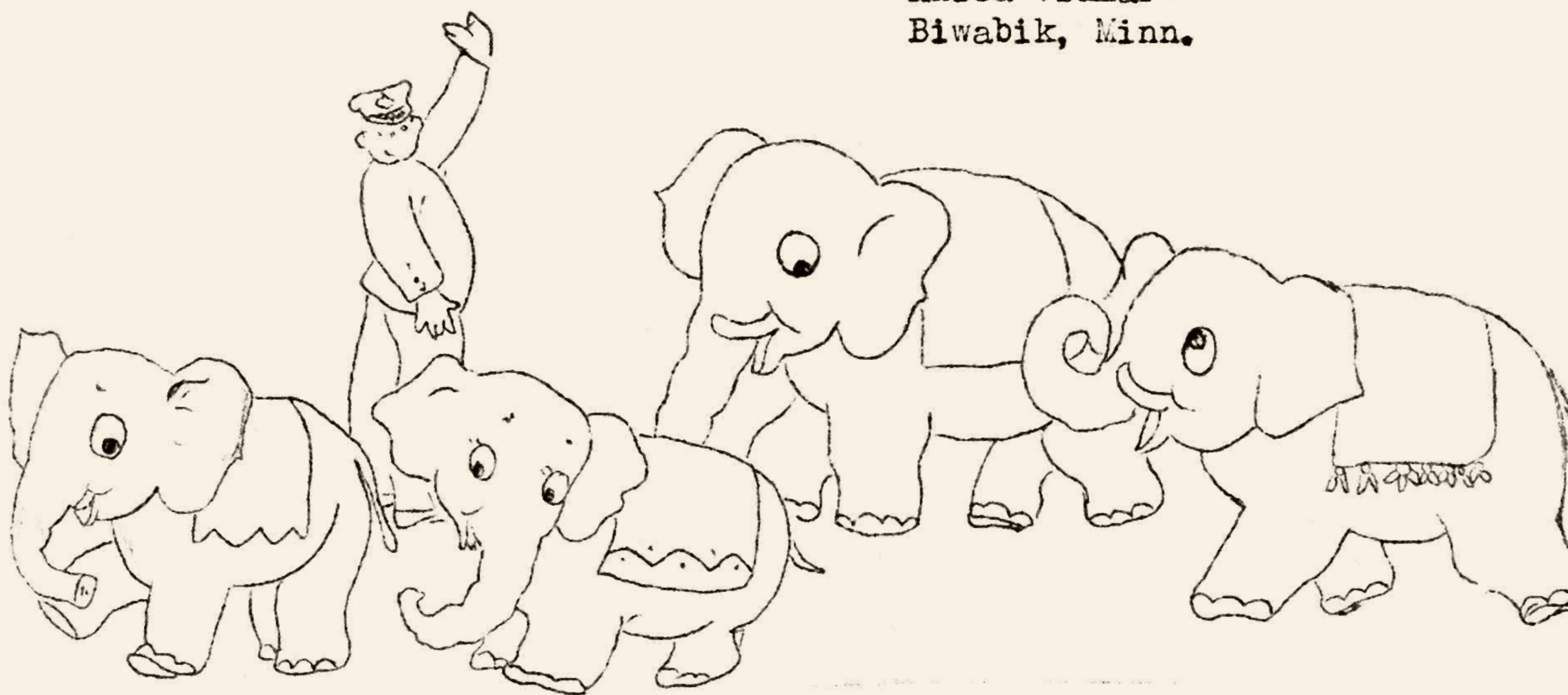

V šoli so nam povedali, da bomo šli gledat cirkus na Hibbing, Minn. in sicer samo nižji razredi, višja šola pa ostane doma. Določen je bil dan, petek 17. aprila. Kako težko smo ga čakali, vemo samo otroci. Pa kako tudi ne. Pomislite, tako daleč se peljati z avtobusom - 40 milj. Saj je že to veliko za otroke, ki se tako radi vozimo. Prišel je petek 17. aprila. Zjutraj smo šli v šolo kot ponavadi vsak dan. Dopoldne smo se učili kot druge dneve. Po kosilu ob 12^h15 minut pa smo se odpeljali z šolskimi avtobusi proti Hibbingu.

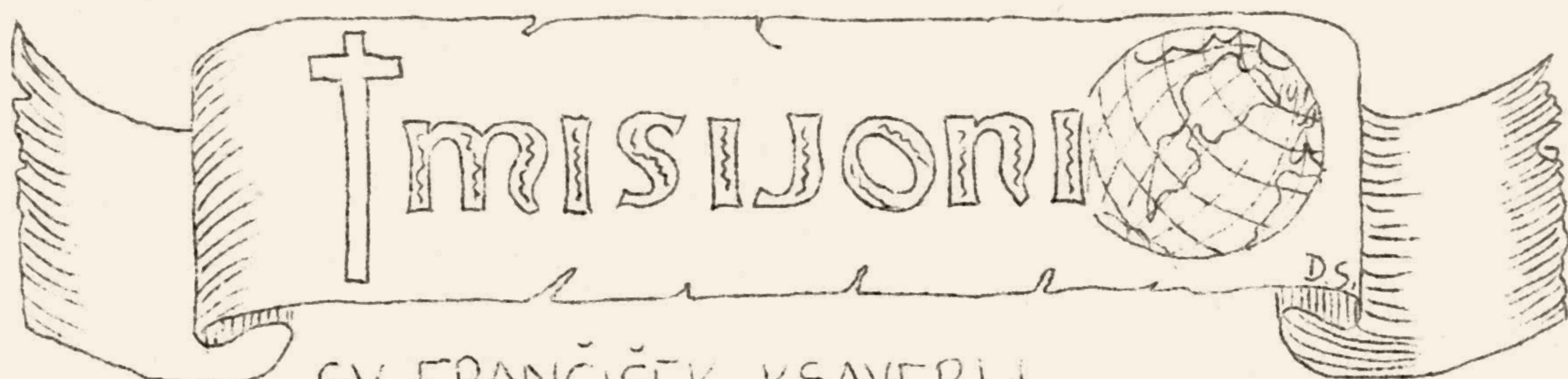
Jaz sem se peljala z malim basom, kjer je prostora za 30 oseb. V drugem večjem je pa za 46 oseb. Večji oas je vozil naprej, Mi, v manjšem basu smo na tihem želeli, da bi prehiteli prvega. Ko se

pripeljemo do Gilberta je imel bas pred nami "flat tire". To smo se veselili v našem basu rekoč: sedaj smo ga pa le! Drugače nevem kako bi bilo! Po do Hibbinga je bila zelo lepa. Na Hibbingu je bilo že polno šolskih basov od blizu in daleč. Iz basa smo kar hitro šli v dvorano. Tam je bilo veliko otrok. Pred predstavo so prodajalci ponujali "pop corn", "popsickles", sladoled in še druge dobrrote. Tudi klavni so že hodili okrog in se veselo smejali. Predstava se začne. Opice so se vozile sem ter tja z otroškimi vozički, motorjem in s kolesi. Medvedje so se igrali z žogami in hodili po njih. Neka opica je celo sedela na slonu. Konji so bili vsi beli. Igralci so skakali iz enega na drugega. Videli smo tudi moža, ki je stal na nem prstu in hodil po vrvi. Ko je bilo konec predstave smo šli prav veseli nazaj na bas, nakar smo se odpeljali nazaj proti šoli. Pred šolo na Biwabiku so že starši čakali otroke z avtomobili. Počakali smo še na drugi bas, da smo se lahko pomenili kako je bilo. Povedali so, da so začetek predstave zamudili. Potem nas je bas peljal še od šole na naše domove. Ura je bila že 7. Otroci smo bili kar veseli, da smo bili zopet doma, ker smo bili že precej lačni.

Anica Vidmar
Biwabik, Minn.

*****
* PRIDOBIVAJTE NOVIH NAROČNIKOV!! *
*****

SV. FRANČIŠEK KSAVERIJ

Med Bramani v sosednjem kraljestvu, Travankore, pa Frančišek ni imel uspehov. Hoteli so ga celo podkupiti, on pa je neustrašeno razkrinkoval njihove goljufije in podiral malike.

Makuanski ribiči pa so ga navdušeno sprejeli. V vsaki vasi je sklical ljudi in jih učil moliti: Očenaš, Zdravaomarijo, vero, zapovedi, kesanje, Pozdravljena Kraljica, ter jih poučeval o veri in božjih zapovedih. Pred svetim krstom so morali vsi prositi za odpuščanje grehov, nato je ponovil člene apostolske vere in jih pri vsakem členu vprašal: "Ali verujete ta člen vere?" Vsi so prekrižali roke na prsih in rekli: "Verujemo." Potem je krstil može in nato žene. Vsakdo je prejel palmov list na katerem je bilo zapisano njegovo krstno ime. Doma pa so morali razbiti svoje malike. Tako je v enem mesecu krstil vso kasto makumanskih ribičev. Pisal je v Rim: "Pogostokrat so moje roke utrujene od krščevanja in ne morem več govoriti, ker sem toliko poučeval ljudi v njihovem jeziku in z njimi izgovarjal molitve." Makuanski ribiči pa se še danes s ponosom imenujejo "otroci sv. Frančiška Ksaverija."

Ksaverij se je za te revne ljudi velikodušno žrtvoval. Spremljali so ga trije domači duhovniki, katere je sam dal posvetiti. Več blagoslovcev se je pa v Goa pripravljalo na mašniško posvečenje. Po vaseh je pustil napisane glavne molitve, katere so se učili na pamet ter jih vsak dan molili. Ljudje so globoko spoštovali svojega gorečega apostola, moža molitve in pokore, zato je njegova beseda segla tako globoko. Pridobil je več deset tisoč novih kristjanov. Potem je v teh krajih nastavil druge misijonarje, sam pa se je vrnil v Goa. Ostal pa je tu malo časa. Spomladi 1546 je odšel v Malako, ki je bila portugalska last. Krahi so bili tu precej nevarni, zaradi številnih muslimanov in morskih roparjev, v notranjosti pa so prebivala divja plemena. Belci, kateri so bili tu zaradi trgovine, so bili zelo pokvarjeni. Vendar neumorni misijonar se je veliko trudil za njih duhovni prerod. Napisal je molitvenik in katekizem v malajskem jeziku.

V poldrugem letu je odšel na Moluško otočje. Nobene nevarnosti se ni bal, vse je tvegalo samo, da bi osvojil duše za Kristusa. Od tu je zopet odjadral na glavni Moluški otok Ternate. Tu je krstil celo več plemičev, med njimi celo sultanovo mater. Obiskal je Moroške otoke, kjer so bivali divjaki, ki so zastrupljali tujce. Kljub neprestanim nevarnostim je vendar mnoge krstil in ustanovil več misijonskih postaj.

V mesecu maju 1547 je Ksaverij zapustil Ternate in se vrnil v Malako. Tu je odredil čakajoče misijonarje na njihove nove postojanke. V Malaki se je odločil, da bo šel na Japonsko. Vendar je med tem še veliko storil za rast Kristusove Cerkve v Indiji. Skliceval je duhovnike, poskušal njihove izkušnje in jim vedno prideljal svojih lastnih. Vse je natančno poročal sv. Ignaciju v Rim in portugalskemu kralju. (Dalje prihodnjič)

Ni dela za
milijon dolarjev!

Bolnišnico za "revne med najrevnejšimi" je obiskala skupina časnikarjev. Večina teh mladih ljudi je bila skrajno presenečena nad neumornim delom in nesebičnim žrtvovanjem - sester usmiljenk. Mlado dekle je sledilo z očmi - redovnici, katera je ravno izpirala smrdljivo rano na nogi postaranega moža. Delo je bilo vsaka-akor zelo neprijetno, a redovnica je to opravila z največjo potrpežljivostjo. Še težavo je dekle nagovorilo sestro: "Sestra, jaz bi tega ne storila za milijon dolarjev!" Veselo ji je sestra odgovorila: "Tudi jaz ne!"

Dragi misijonski prijatelji! Prepričana sem, da ste dobro razumeli odgovor sestre! Niti najmanjše delo, ki ga storimo iz ljubezni do bližnjega ne oprenese vate milijon dolarjev.

PRIGODE NAGAJIVEGA BOBIJA

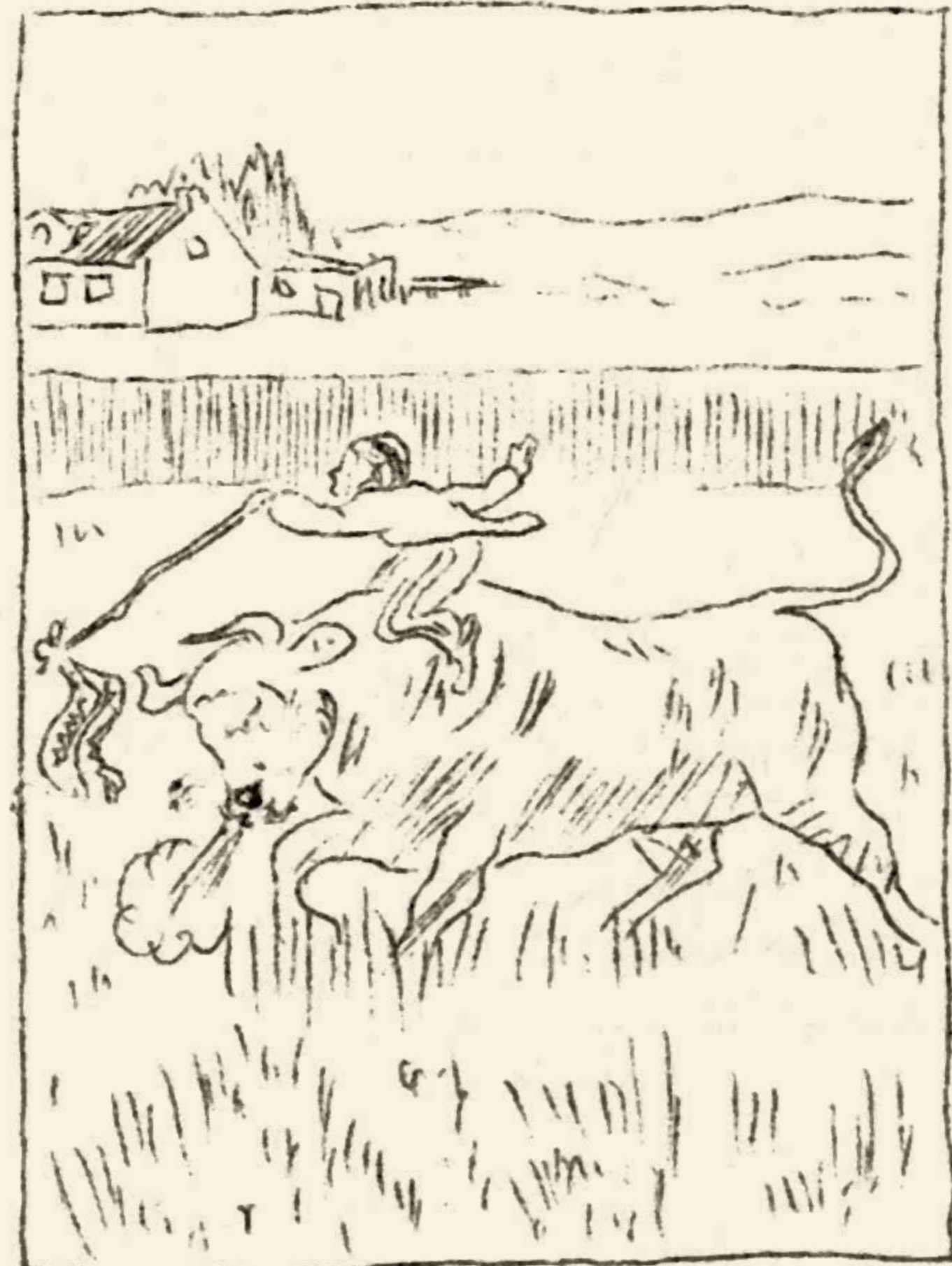

17.

Tako je avtomobil kmalu minil zadnje hiše in že dospel v okolico mesta, ko je voznik šele opazil, da je za njegovim hrbtom nekaj narobe. Hitro je zavrl in ustavil avtomobil. Toda Bobi je bil že planil z njega in jo ucvrl po trvniku. Smuk! je bil onkraj plotu.

18.

Ljudje so s krikom in vikom drli za njim ter se pripravljali, da bi preplezali plot. Ubogemu Bobiju je šlo za glavo. Toda po travniku se je pasel strašanski bik. Bobi, ne bodi len, si odveže rdečo ovratnico, jo obesi na vejico, ki jo je pobral v travi, skoči biku na hrbet ter mu jame s to rdečo zastavo mahati pred očmi.

19.

In tedaj se je začelo! Bik, razjarjen nad rdečo barvo, se je zapodil skozi plot in rjove zdivjal za ožečo množico. Kmalu so bili vsi spet v mestu in so dirkali po cestah kakor prej samo, da narobe. V smrtnem strahu so plezali ljudje na zidove in drogove uličnih svetilnikov, da celo po kanalih so se skrivali in v brezumnem begu padali **preko** pekovskih in sladoledarskih vozičkov - skratka, zmešnjava je bila takšna, da mesto še ni pomnilo enake.

20.

Snaga, saj vemo, je najlepša odlika vsake gospodinje. Zato je stala gospa Nosanova pred svojimi vrati na lestvici in vneto umivala okence nad njimi. V tihi, mali ulici je bilo vse mirno in pokojno.

V nedeljo 3. maja smo na Gilbertu ustanovili mladinski oddelek podružnice L.K.S.A., Gilbert. Odborniki so sledeči:

Predsednica -----	Anica Krulc
Tajnik -----	Albin Medved
Blagajnica -----	Milena Dolenc
Zast. za deklice ---	Justa Ferkuš
Zast. za dečke ----	Marijan Kosem
Odbornica -----	Polda Bajda
Odbornik -----	Franci Medved

Več o tem bomo poročali prihodnjič.

Tajnik

NA ČASTNO MESTO

v Vašem stanovanju spada polica ali omara

S SLOVENSKIMI KNJIGAMI

Brezplačno in brezobvezno lahko dobite
SEZNAM SLOVENSKIH KNJIG

Pišite na naslov:

ZDRAVKO NOVAK
18406 Neff Road
Cleveland 19, Ohio

Kdor naroči vsaj eno knjigo dobiva brezplačno list

"SLOVENSKA KNJIGA V DOMOVINI IN TUJINI"

ki prinaša članke o slovenski knjigi.

LIGA KAT. SLOV.
AMERIKANČEV

238 East 19th Street
New York 3, N. Y.

POŠILJAJTE PAKETE SVOJIM DOMAČIM PREKO
LIGE

PIŠITE PO CENIK

KRANJSKO-SLOVENSKA
KATOLIŠKA JEDNOTA

NAJSTAREJŠA SLOVENSKA PODPORNÁ ORGANIZACIJA V AMERIKI----

POSLUJE ŽE 59. LETO

Za pojasnila o zavarovanju in za vse druge podrobnosti se
obrnite na uradnike in uradnice krajevnih društev, ali pa:

GLAVNI URAD

351-353 No. CHICAGO ST.

JOLIET. ILL.